

ปีที่ ๓๔ ฉบับที่ ๘๗๔๓ วันพุธที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๖

บางธรรมชาตีกำลังฟื้นตัว

อนรรักษ์

ถัดจากตัวเลขของรายได้เข้าประเทศ อันเนื่องมาจากยางพาราแล้ว ต้องยอมรับว่า ไมยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญชนิดหนึ่งของไทย หรือของโลกก็ว่าได้เพราะน้ำยางพารา เป็นวัตถุดิบที่สำคัญสำหรับใช้ผลิต สิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน ของมนุษย์ได้ นานัปการ เช่น ยางรถยนต์ ยางเครื่องบิน ยางยานยนต์อื่น ๆ เครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้า อุปกรณ์ชิ้นส่วน เครื่องยนต์ต่าง ๆ ท่อยาง สายวิทยุ สายโทรศัพท์ รองเท้าฟองน้ำ ลูกกอล์ฟ จนกระทั่งยางรัดของที่ใช้รัดถุงพลาสติก เป็นต้น

สำหรับประเทศไทย มีการผลิตยางอยู่ในอันดับที่สามของโลก รองจากมาเลเซียและอินโดนีเซีย ในการส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศมีทั้งยางแผ่นรมควัน ยางแท่งและอื่น ๆ รวมไปถึงผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป เช่น ยางรถจักรยานยนต์ และนอกจากนี้ภายในประเทศก็ได้มีการ นำยาง พารามา ใช้ ในอุตสาหกรรมต่างๆ ได้แก่ อุตสาหกรรมยางรถยนต์ ยางรัดของ รองเท้า อาหุสยรถยนต์และหลอดดอก เป็นต้น

ในช่วงระยะเวลา ๔-๕ ปีที่ผ่านมา ชาวสวนยาง ต้องประสบปัญหาราคายางตกมาโดยตลอดตั้งแต่ปลายปี ๒๕๒๒ และราคาตกลงอย่างรวดเร็วในปี ๒๕๒๔ ซึ่งผลกระทบส่วนใหญ่มาจากเศรษฐกิจของโลก ตกต่ำ ที่เกิดขึ้นทั่วโลก

ไม่ว่าเฉพาะยางธรรมชาติของไทย ที่มีปัญหาเท่านั้น ในตลาดสิงคโปร์ และตลาดมาเลเซีย ซึ่งเป็นตลาดนำราคาของไทย ก็มีแนวโน้มเช่นเดียวกันกับตลาดของไทย ในปี ๒๕๒๔ ราคายางที่เคยลดลงต่ำสุดคือ ๑๕๕ เซนต์ สิงคโปร์ และ ๑๗๐ เซนต์มาเลเซียต่อกิโลกรัม ในปี ๒๕๒๔ ราคายางในตลาดมาเลเซียลดลงกว่าร้อยละ ๔๐ (๒๕๕-๑๗๐ เซนต์)

และตลอดปี ๒๕๒๕ ราคายางยังคงยืนอยู่ระหว่าง ๑๗๐-๑๘๐ เซนต์มาเลเซียต่อกิโลกรัม

ทั้งนี้เพราะองค์การยางธรรมชาติ ระหว่างประเทศ ได้เข้าแทรกแซงตลอด โดยรับซื้อยางเข้ามุลกัณฑ์กันชนเป็นระยะ จนกระทั่งมียางอยู่ในมือตอนนี้ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ตัน

แต่มาถึงปี ๒๕๒๖ ราคายางธรรมชาติมีแนวโน้ม กลับฟื้นคืนตัวอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ราคา ยางธรรมชาติได้ ลดต่ำลงมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๔ จากยางแผ่นรมควันชั้นหนึ่งกิโลกรัมละ ๒๐ บาท ลงเหลือกิโลกรัมละ ๑๓.๐๐-๑๓.๗๐ บาท และราคาต่ำสุดเหลือกิโลกรัมละ ๑๓.๐๐ ในระหว่างสัปดาห์แรกของเดือนมกราคมนี้ แต่จากสัปดาห์ที่สอง จนถึงวันที่ ๘ มีนาคมศกนี้ราคากลับมีแนวโน้มสูงขึ้น จนถึงกิโลกรัมละ ๑๖.๕๐ บาท คือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๖ หรือสูงขึ้นกิโลกรัมละ ๓.๕๐ บาทต่อกิโลกรัม หรือ ๓,๕๐๐ บาทต่อตัน ซึ่งปริมาณยางไทยที่ส่งออกปีละ ๕๐๐,๐๐๐ ตัน เมื่อราคาสูงขึ้นนี้จะทำให้ชาว สวนยาง มีรายได้เพิ่มขึ้นประมาณ ๑,๗๐๐ ล้านบาท

สำหรับราคายางธรรมชาติในตลาดสิงคโปร์และตลาดมาเลเซีย จากรายงานของสำนักงานที่ปรึกษาการพาณิชย์ ๕ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ได้รายงานความเคลื่อนไหวของราคายางตั้งแต่ต้นปีถึงวันที่ ๘ มีนาคมที่ผ่านมาว่า มีแนวโน้มที่ดีเช่นเดียวกับตลาดยางไทยเช่นกัน คือมีราคาสูงขึ้น ๒๑๐ เซนต์สิงคโปร์ (จากราคา ๑๕๕ เซนต์สิงคโปร์)

และ ๒๓๐ เซนต์มาเลเซียต่อกิโลกรัม คิดเป็นเงินไทยสูงขึ้นอีกประมาณกิโลกรัมละ ๖.๐๐ บาท

สาเหตุที่ราคายางธรรมชาติกลับ ฟื้น ตัวขึ้นอีกครั้งหนึ่งนั้น พอจะสรุปไว้ดังนี้

๑. ค่าของเงินปอนด์สเตอร์ลิงของอังกฤษ ลดลง ทำให้เสมือนราคายางได้สูงขึ้น เพราะกรุงลอนดอนเป็นศูนย์ กลาง ตลาด ยาง ธรรมชาติที่สำคัญของโลก
๒. ราคาน้ำมันบีโตรีเลียมในตลาดโลก ลดลงจากบาทละ ๕๐ เทริเยนสหรัฐฯ เหลือ ๓๐ เทริเยนสหรัฐฯ ทำให้ต้นทุนพลังงานอุตสาหกรรมต่างๆ ลดลงรวมทั้งอุตสาหกรรมที่ใช้ยางธรรมชาติ ต้นทุนผลิตภัณฑ์ยางลดลง และทำให้ตลาดผลิตภัณฑ์ยางแจ่มใสมขึ้น
๓. สาธารณรัฐประชาชนจีนเริ่มเข้ามา มีบทบาทสำคัญในการซื้อขายเข้า ประเทศเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยางของประเทศและเข้ามุลกัณฑ์

๔. การเผชิญหน้าระหว่างค่ายตะวันตก และตะวันออก ในขณะที่การตกลงลดอาวุธ ปริมาณระหว่างสหรัฐอเมริกา และสหภาพโซเวียตยังไม่มีทีท่าที่จะประนีประนอม กันได้ และผลของสงคราม ระหว่างสหราชอาณาจักร และอาเจนติน่า ทำให้หลายประเทศซื้อขาย ธรรมชาติเข้ามลภณท์ของตนเอง

๕. ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในระยะสองปี ที่ผ่านมามีได้คลายตัวลงบ้างแล้วและมีแนวโน้ม จะกลับฟื้นคืนตัว คาดว่าอุตสาหกรรมต่างๆ จะแจ่มใสคึกคักขึ้น

การที่ราคาขางดีขึ้น นับว่าเป็นนิมิตดี ของชาวสวนยางไทย แต่ก็ยังมีผู้ที่อยู่ในวง การยางวิตกกังภาวะของราคาน้ำมันซึ่งลดลง อย่างมาก และน้ำมันเป็นปัจจัยที่สำคัญในการ ผลิตยางสังเคราะห์ขึ้นมา จึงอาจเกิดปัญหาขึ้น ระหว่างยางธรรมชาติกับยางสังเคราะห์ ได้ ซึ่งปัญหาหนี้เชียวชาญเรื่องยางของญี่ปุ่น ท่านหนึ่งได้ ให้ ความ เห็นว่า แม้ยางสังเคราะห์จะ เข้ามา มีบทบาท มาก ขึ้น แต่ ผลิต ภัณฑ์ ยาง บาง อย่าง ไม่ สามารถ ใช้ยางสังเคราะห์ เข้ามาแทนที่ได้ เช่น ล้อเครื่องบิน ล้อรถบรรทุกผลิตภัณฑ์ พลาสติก เคมี ลูกรัง ดงมือ หมอที่ใช้ในการผ่าตัด ดงยางอนามัย และลูกกอล์ฟ เป็นต้น และสิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่นเชื่อว่า ยางธรรมชาติจะยังคงมีความสำคัญตลอดไป เพราะว่ายางธรรมชาติ นั้น เกิดจาก ต้นยาง ซึ่งสามารถปลูก ทดแทน ได้เรื่อยๆ แต่การทำยางสังเคราะห์ นั้น ต้องอาศัย น้ำมันเป็น หลักใหญ่ ซึ่งนับวัน ปริมาณ น้ำมัน ที่มี อยู่ ก็จะหมด ไป ทุก ขณะ

การที่ชาวญี่ปุ่นให้ความคิดเห็นเช่นนี้ ก็ มีเหตุผลที่น่าเชื่อถือได้บ้างเพราะเป็นที่รู้จักกันอยู่ แล้วว่าญี่ปุ่นได้ชื่อว่าเป็นผู้นำ ในด้าน อุตสาหกรรมรถยนต์จนตีตลาดไปทั่วโลกนั้น ประมาณ ๒ใน๓ ของยางที่ใช้ในประเทศนั้นได้ถูกนำมา ใช้กับอุตสาหกรรมรถยนต์ ฉะนั้นผู้ที่ดำเนิน อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ที่น่าที่จะหาย วิตกกังวลในเรื่องนี้ ทั้งนี้เพราะอุตสาหกรรมเกี่ยวกับยางในบ้านเรายังไม่ใหญ่เท่ากับญี่ปุ่น สำหรับ ชาวสวนยางเอง คงจะ ยึด อาชีพ นี้ ได้อีก นานเช่นกัน